

Spørgsmål 32 (1976-77):

»Ad § 762, stk. 1.

I forbindelse med skærpelsen af bestemmelsen ønskes det oplyst, om der i den flertalsform, der anvendes, ligger en realitetsændring, således at der kræves flere bestemte grunde for at kunne varetægtsfængsle.«

Svar:

Udtrykket »bestemte grunde« indebærer efter justitsministeriets opfattelse ikke, at der skal foreligge mere end én bestemt grund. Justitsministeriet har imidlertid fundet det sprogligt mest naturligt at anvende flertalsformen i den givne sammenhæng.

Spørgsmål 11:

»Det ønskes oplyst, hvorvidt § 765 indeholder tilstrækkelige garantier for, at arrestanten i forbindelse med fremstillingen bliver gjort bekendt med muligheden for varetægtsurrogater i stedet for egentlig varetægt, således at han kan forlange disse anvendt. Vil ministeren eventuelt være villig til at klargøre bestemmelsen i den nævnte retning, således at der indføres en egentlig oplysningspligt?«

Svar:

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget forudsættes det, at politiet, såfremt anvendelse af surrogater kan komme på tale, rejser spørgsmålet herom over for retten og i forvejen undersøger de praktiske muligheder for anvendelse af varetægtsurrogater.

Selv om sigtede efter den gældende udformning af retsplejelovens § 731, stk. 1, litra a, først har krav på, at en forsvarer beskikkes, når retten afsiger kendelse om varetægtsfængsel, vil han efter udbredt praksis dog ofte få beskikket en forsvarer allerede i forbindelse med fremstillingen i grundlovsforhør, jfr. betænkning nr. 830/1977, side 17. I praksis vil sigtede således allerede på dette tidspunkt have en forsvarer, der vil kunne rejse spørgsmålet om anvendelse af et varetægtsurrogat. Endelig følger det af § 765, stk. 1, at retten, hvis varetægtsens øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, skal træffe bestemmelse om, at varetægtsurrogat skal anvendes i stedet for varetægt.

Justitsministeriet finder herefter, at der er tilstrækkelig sikkerhed for, at spørgsmålet om varetægtsurrogater rejses, og at der derfor ikke er behov for at indføre en egentlig oplysningspligt.

Spørgsmål 13:

»Ad § 770, stk. 3.

Har ministeren overvejet at indføre skærpede betingelser for anvendelse af isolationsarrest og varigheden heraf?«

Svar:

Der henvises til kommentaren til Advokatrådets skrivelse af 3. marts 1978 (bilag 16) vedrørende § 770, stk. 3.

Ud over den dér omtalte ændring af § 770, stk. 3, finder justitsministeriet ikke, at det vil være tilrådeligt at ændre de i loven fastsatte betingelser for anvendelse af isolationsarrest og varigheden heraf. For at sikre, at isolation ikke sker unødigt længe, vil justitsministeriet tage skridt til at gennemføre en ordning, hvorefter varetægtsfængslet hver uge skal underrette politiet om, hvem der sidder isoleret. En sådan ordning praktiseres allerede i København. Ved hver underretning tager politiet stilling til, om isolationen efter politiets opfattelse bør opretholdes.

Spørgsmål 32 (1977-78):

»Finder ministeren ikke, at der ved en sådan forholdsvis gennemgribende revision af retsplejeloven kunne være grund til at lovgive om fænomenet politiprovokationer, helt præcist forstået som folk, der på politiets foranledning fremkalder forbrydelser, som ellers ikke ville være begået?«

Svar:

Spørgsmålet om »politiprovokationer« vil blive overvejet af strafferetsplejeudvalget i forbindelse med dettes fortsatte gennemgang af de særlige retsmidler under efterforskningen i straffesager.

Spørgsmål 16:

»Ad ombudsmandens skrivelse af 28. februar 1977.

Vil ministeren gennemføre administrative forskrifter eller fremsætte ændringsforslag,